

Vì đi nâng người đi đi c s p "yêu"

Tác Giả: Saigon Echo s u t m

Thứ Bảy, 25 Tháng 2 Năm 2012 22:07

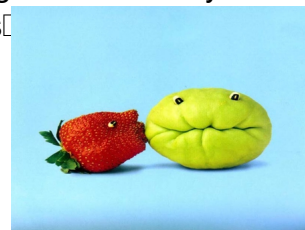
Tôi phát điên khi đi c tin nh n gã s p g i cho v mình: "K t ngày em đi Hàn Qu c v , không ngày nào anh ngũi nh em. C m n em đã vì anh mà tút tát l i b ng c. Anh s yêu em nhi u h n..."

Tôi thu c tuýp ng i không màng danh l i. Có l vì nh h ng b i t t ng và cách giáo d c trong quân ngũ, nên tôi luôn có phong cách c ng r n, nguyên t c, không b đánh g c b i ánh hào quang c a danh v ng. Ch a m t l n tôi cúi đ u tr c b t k ai. Dù đã gi i ngũ, nh ng h n ch c năm qua, tôi v n ch là m t viên ch c quèn.

Sau khi vay m n đ mua nhà, tôi k t hôn. V tôi, M Quyên, là m t ng i ph n xinh đ p, có n c i r ng r nh hoa. Coi nh tôi có m t ch n ng i. Ch m i tính c ng đ u, nóng n y c a M Quyên là c n ph i c i t o. Nh ng ch ng ai có th hoàn h o m i m t. Ấu đó cũng là quy lu t bù tr c a t o hoá. Tôi ít nói, đi m tĩnh, cô y nhanh nh u, b c tr c. S ng v i nhau, chúng tôi xác đ nh s tìm cách dung hoà đ gia đình êm m.

Tôi hi u rõ n i kh mà M Quyên ph i ch u đ ng. Nh ng n p s ng h n 30 năm qua khi n tôi khó thay đ i b n thân. Chuy n khom l ng lu n cúi đ n nh n t s p l n, th m chí tr tr n làm thân v i m t v lãnh đ o ch ng "dây m r má" gì qu r t n c c i. M i đ u, tôi cũng c l n la trò chuy n v i h , nh ng đầu l i hoàn đ y. Nh ng ng i quen bi t đ u nh n xét tôi là ng i th t thà. Ph i, tôi th t thà, th t thà t i m c kh kh o nên v m i ph i ch u kh . Trong thâm tâm, tôi c m th y r t có l i v i M Quyên. Không th khi n v đ c h ng cu c s ng sung túc nh nh ng ph n khác, đó là l i c a ng i ch ng. S ng v i tôi, cô y ph i ch t bóp chi tiêu, ghìm lòng tr c nh ng th đ xa x nh qu n áo hay m ph m đ t ti n.

Khi m i k t hôn, tình c m c a chúng tôi r t m n n ng. Vì yêu, dù không đ y đ v t ch t v n c m th y m lòng. Nh ng càng v sau, gia c nh nghèo túng khi n M Quyên đ n nh t nh o v i tôi. Đôi lúc, cô y h n trách: "V ng Chính C ng, anh c s

ng mãi nh ng chu i ngày thanh cao nh v y, có khi n v con anh đ c h nh phúc su t đ i?". Tôi bi t, cô y nói ra nh ng l i cay đ c này là vì t ng lai c a gia đình. Nh ng sao tôi v n th y chất chua trong lòng.

"Em c n ti n, đ u y không sai. Nh ng có l em ch n nh m ng i r i. Em xinh đ p nh v y, nh ra nên l y m t ng i giàu có. V i anh, em ch có th ăn c m cháo đ m b c, s ng c nh

Vợ đi nâng ngực để chồng có cảm giác "yêu"

Tháng 12; 2012; Saigon Echo số 1000

Tháng 12; 2012; Bảy, 25 Tháng 12; 2012; 22:07

nghèo đói", tôi đau khổ đáp lại. Nghe thấy vậy, vợ tôi nói không. Nhưng ngay lúc này liên tục tái đi. Nhưng ngay lúc này, M. Quyên bỗng thay tâm tính. Cô ấy không còn cảm nhận như trước, thậm chí khi về nhà tôi cũng nói vui vẻ. Chắc có điều gì, cô ấy hay về mua sắm. Nhưng dù sao, tôi cũng an lòng vì vợ mình dường như đã hài lòng với cuộc sống thực tại.

Một hôm, M. Quyên thông báo cô phải đi công tác dài ngày tại Japan. Tôi mừng thầm cho vợ. Khi về, cô ấy mua quà cho tôi và con. Thậm chí, M. Quyên trông trẻ và xinh đẹp hơn xưa. Tôi đoán, tôi có ý gì, nhưng cô ấy kêu mệt. Nhưng ngày sau đó, vợ tôi luôn quay lưng về phía tôi. Có lần, không chịu nổi, tôi kéo cô ấy về phía mình, nhưng khi vào ôm vào môi, tôi bỗng thấy lạnh lẽo. Phải rồi, M. Quyên đẹp và hấp dẫn hơn xưa chính bởi vì cô ấy. Trông nó đẹp và cuốn hút ánh nhìn của tôi phải không. M. Quyên không gì mà, cô thấy tôi như vậy: "Em đã nâng ngực. Vì để thiêu thành tích trong công việc nên em quyết định trên khen thưởng. Em dùng khoản này để tân trang lại mình". Nói xong, vợ tôi lại quay lưng về phía tôi.

Một hôm, vì con trai buồn, phải nói chuyện, M. Quyên đành xin nghỉ để chăm con. Buổi trưa, tôi về nhà nấu cơm để đem vào cho thằng bé. Tôi vừa nấu xong bữa ăn thì nghe tiếng tin nhắn trong điện thoại. Hóa ra là tin nhắn của M. Quyên. Tôi không mua sắm, nhưng tôi thêm một tin nhắn để gửi tôi. Tò mò, tôi mở ra xem. Đầu vào mắt tôi là những dòng tin nhắn của tình cảm: "Em yêu, con em sao rồi? Anh nhớ em quá. Kể từ ngày em đi Hàn Quốc về, không ngày nào anh nguôi nhớ em. Cảm ơn em đã vì anh mà vất vả để nâng ngực. Anh sẽ yêu em nhiều hơn...". Tôi như phát điên, ném vội điện thoại.

Tôi không tin mình là kẻ vô dụng, bởi còn biết bao người cũng có cuộc sống bình dân như tôi, họ vẫn tận tụy và sống vui vẻ. Dù biết rằng, đi làm, kiếm tiền, chăm sóc gia đình, vay mượn làm nhà... là những nghĩa vụ bắt buộc mà ai cũng phải đi theo. Nhưng tôi lại khi nào cũng sống bởi vì biết, tôi đã khi nào yêu quý của tôi sẵn sàng ngã vào lòng kẻ khác, khi nào con trai phải nhận được cái gì mà họ đang phá vỡ hạnh phúc gia đình tôi. Nhưng thay đổi này, tôi không thể chấp nhận. Tôi là một người sống đáng hoàng, công việc, nhưng lại để mình bị kẻ khác chi phối. Tôi còn có thể làm gì để níu giữ hạnh phúc? Thế giới này quá phức tạp và rộng lớn, tôi không thể sống trong sự yên bình mà hòa nhập vào dòng đời xô bồ này, càng không thể nhún nhường cho qua chuyện trái đố lý mà vợ mình đã làm.